

rent, tant a nivell legislatiu i pressupostari, com a nivell social i sindical. No es tracta de plantejar, tal com demanen determinats sectors de la dreta, la necessitat d'un Pacte Escolar, sino de reconsiderar la realitat i la imatge de l'escola pública i l'escola privada. L'Existència de la LODE,

de governs autònoms amb competències educatives, de demanda creixent d'una educació de qualitat. etc. implica una nova concepció de la clàssica dicotomia entre escola pública i escola privada. Però això ja seria objecte d'un altre article.

HISTÒRIA DELS CONVENIS

El dia 16 de novembre de 1976 es firmà el primer conveni col·lectiu per als centres d'ensenyament no estatal, el qual va suposar una passa cap envant, per el que significava un conveni, i una passa enrera, ja que començava amb una discriminació: la diferència salarial del professorat de preescolar. Constant que es manté al llarg de tots els convenis i el que es fa notar al llarg de tota la història és que la patronal de l'ensenyament és la més dura de tots els sectors. Com a prova d'això recordam els succesius laudes dels anys 78 i 79.

Però anem per parts i passem al I Conveni, cal ressenyar que la seva firma es va fer quan encara existien els sindicats oficials, és a dir els verticals, i només Balears votà en contra de l'esmentat conveni, pel que representava la seva firma de discriminació cara als treballadors de preescolar, ridículs sous del personal no docent, així com la discriminació sobre el plus de la insularitat.

Coneixedors de la nostra força, lluny d'acceptar el conveni s'inicien converses amb els empresaris illencs i s'aconsegueix un augment per al personal no docent i la no discriminació de preescolar.

A l'any 78 es comença la negociació del nou conveni, però davant una jugada de la patronal, acaba en laude, amb data de 28 d'abril de 1978, pel qual es concedeix un augment no lineal, que coincideix exactament amb les xifres proposades per la patronal.

Balears, es posa de bell nou en lluita, no accepta el laude d'obligat compliment, mitjançant vagues i reunions amb la patronal, que impliquen millores econòmiques i socials per als treballadors i a més a més es demostra que amb la capacitat i la força de tots som capaços de fer les coses bé i, obligar a que la patronal ens tenguí en compte.

El tres de febrer de l'any 79 es produeix un nou laude, (quina capacitat de negociació que té la nostra patronal!!), amb modificacions posteriors en el mes de juny.

És important fer constar que les negociacions començaren en el mes de gener, el dia 16.

A Balears, icom és natural! es comença una vaga, que dona com a resultats els acords firmats el 23 de febrer de 1979 a la Delegació de Provincial de Treball.

En aquest mateix any, pel març, es fa un tancament patronal, malgrat que hi ha dos sindicats que els hi serveixen de tapadora, (seria necessari fer memòria de l'actuació dels sindicats en el tema de privada, per això recomenam les hemeroteques ressortint la REVISTA PISSARRA.

El ministre Cervera prometé 1.500 milions, però finalment n'entrega 500, no per a l'augment del professorat, sino per a l'empresariat, ¡Ah! una altra vegada els treballadors foren utilitzats per aconseguir unes millores per als empresaris.

El 31 de gener de 1980 es firma

un nou conveni del que n'hem de destacar:

- Renuncia a firmar pactes de rang inferior (s'havien après bé la Il·líc, per dos anys consecutius, de Balears).

- Reconeixement dels sindicats implantats i alguns drets sindicals.

- Els professors de centres subvencionats cobraran com a retribucions per tots els conceptes la quantitat que assigni el M.E.C. per tal concepte.

- S'acorda redactar un nou conveni a partir de l'1 de setembre.

El II Conveni, de bell nou, fou una lluita contínua per a aconseguir negociacions. Practicament varen durar tot el curs. És digne de resaltar que l'única vaga que es realitzà fou a Balears, i que tengué una durada de 4 dies.

Conclusió que en treim: "només podrem aconseguir objectius importants quan la majoria dels treballadors se sentin autènticament professionals, quan siguem a punt per a mobilitzar-nos, per a poder negociar d'igual a igual amb la patronal. Només d'aquesta manera arribarem a reivindicacions més ambicioses" (juny de 1981). Aquest conveni es firmà per a dos anys amb revisió salarial per a l'any 1982.

Recordem que ja es va parlar a l'anterior pacte d'un nou conveni, que com sempre es una pròrroga de l'anterior. Com veim, cada any es repeteix la mateixa història.

L'any 1982 es pot valorar com

a positiu, ja què no hi hagueren conflictes, un motiu d'això va ser l'augment salarial superior a l'acordat a l'ANE, a més s'aconseguí la jubilació voluntària als 64 anys i una assegurança de responsabilitat civil. ¿I per què totes aquestes prebendes?. La resposta ve donada pel gran augment que hi va haver de les subvencions. PUNT NEGRE: els baixíssims sous del personal no docent.

Sobre el que hem dit anteriorment, hauria de recordar la comissió negociadora que caldria reclamar una còpia de la pòlissa d'accidents i responsabilitat civil a la patronal.

El març de 1983 es firma el III Conveni (5 mesos de negociacions). En resaltam que hi ha revisió salarial al setembre i que la jornada setmanal és de dilluns a divendres.

Pel que es refereix al IV Conveni seria interessant recordar que després d'una vaga i quan anava a començar una segona fase, a la una i mitja de la matinada es fa una oferta de la patronal, quasi idèntica i al matí ens enteram pels mitjans de comunicació de què certs sindicats després de consultar amb llurs bases la nova oferta signa el conveni. La posició de l'STEI-UTEP fou la més coherent en no firmar pel que significava cara als treballadors de presa de pel.

El 7 d'octubre de 1985 es firma el V Conveni, després de dues convocatòries de vaga en el mes de maig: els dies 13-14 i 29-30 i 31. Per raons de responsabilitat i professionalitat es desconvoca la vaga indefinida, que estava datada per al tres de juny.

Digne de menció és el que la patronal demana un canvi d'Ordre Ministerial, referent a les subvencions, la qual cosa finalment és aconseguida amb l'ajut de certs sindicats. També es important recalcar que la UTEP, de la que en forma part la UCSTE no va firmar. Ah!!! Em vé a la memòria un article de la REVISTA PISSARRA que es titulava: A qui interessa aquest conveni?, ja què llegirem al diari EL PAIS (12 d'abril) un article sobre la qüestió que deia: ... "queremos mani-

festar nuestro malestar por la postura adoptada por FETE-UGT... este sindicato, como hizo ya en la última huelga del año pasado, adopta unas posturas insolidarias, desalentadoras y contradictorias con los planteamientos de los trabajadores de este sector"... Hauré de creure en els cicles històrics?

Si pareixia llarga la negociació de Vè Conveni, encara en el sector de l'ensenyament privat no hem arribat al més difícil, ja què en el curs 86-87 hom va ser incapaç de fer moure a la patronal que compta amb uns grans aliats a l'hora de la negociació, i així per a mofa dels treballadors s'accepta un arbitratge del Sr. Negro (el 4 de març de 1987), que recull totes les ofertes de la patronal i a més, per a més "inri" "se sugiere empieza la negociación de nuevas bases de negociación". "Se sugiere.. se contemple la necesidad de ir disminuyendo la jornada lectiva (en el momento de la negociación de l'actual conveni no acceptada tal reducció sino que oferia més jornada), SI OFEREIXEN MES JORNADA, aquí està el seu negoci, en les complementàries, en les activitats complementàries, i el MEC tant tranquil, hi ha PAU ESCOLAR A LA PRIVADA!!!. Dins l'arbitratge també es suggereix "... la necesidad de tratar en igualdad de condiciones, al menos, trabajo y salario de todos los docentes sin discriminación entre niveles concertados y no concertados"...

L'oferta de la patronal per al conveni del 88 ni tan sols s'ha plantejat aquest punt. ¿Per què s'accepta l'arbitre i l'arbitratge? La resposta la va donar el Sr. Negro en una carta publicada en el Butlletí del Col·legi de Llicenciats de Madrid, en abril de 1987. La varem incloure dins uns STEI-INFORMA de PRIVADA el curs passat.

Crec que es necessari fer memòria dels sindicats que són a la mesa de negociació i repassar llur actuació en tots els convenis, per tal que no caiguin en els mateixos errors. No és suficient en què fem actes de contrició,

és necessari que en les pròximes eleccions sindicals optem per uns sindicats que representin i defensin els nostres interessos i que és la postura que ha mantingut la UCSTE des de que els treballadors ens plantejarem defensar els nostres interessos, és a dir des de la seva creació.

Que ha passat en el present conveni? Han estat capaços certs sindicats d'avant-posar els seus interessos, o els d'altres, als interessos dels treballadors? El que és ben cert és que la UCSTE ha mantingut la seva postura inicial des del començament de la negociació i no ha volgut signar el conveni degut a que no s'arribaven als punts mínims que TOTS ELS SINDICATS havien estat disposats a lluitar.

Amb aquest recorregut pels distints convenis firmats en el sector de l'ensenyament privat, he volgut recordar la lluita duita a terme per la UCSTE en aquest sector i perquè a través d'ella, fer a saber a tots els treballadors que ells són necessaris i, per a poder defensar els nostres interessos hem d'estar units, és per això, que deman a tots els afiliats, que es donin compte que just estant units aconseguirem els nostres objectius i per tal motiu hem d'intentar nous afiliats perquè deixin sentir la seva veu. Si aquest escrit arriba algun treballador no afiliat li dic. "AFILIA'T, PERQUE ET NECESSITAM I TU ENS NECESSITES".

Anim i endavant!! i que entre tots poguem rompre aquesta dinàmica que ens ha imposat tant la patronal com alguns sindicats!!.

PERE POLO FERNANDEZ

